

stanowień ustawy z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 246).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

364.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie wywłaszczenia placu pod budowę magazynu technicznego obozu warownego Wilno.

Na zasadzie art. 575 i nast. ros. zbioru praw cyw. (Zb. pr. Ces. Ros. t. X cz. I), art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym (Dz. P. P. P. № 14 poz. 162) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 602) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Na rzecz Skarbu Państwa pod budowę magazynu technicznego obozu warownego Wilno ulega wywłaszczeniu przymusowemu obszar placu na Antokolu w Wilnie, stanowiący własność w równych częściach Bolesława i Ryszarda Łakowiczów, o powierzchni 1281 mtr. kw., zahipotekowany w księdze majątku Pośpieszka Wroszuba i wydzielony pod nazwą „Wesołucha” № hipoteczny 4112.

§ 2. Przejęcie placu, wymienionego w § 1, nastąpi natychmiast po dokonaniu opisu i wypłaceniu całkowitego wynagrodzenia obecnym właścicielom.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

365.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 kwietnia 1924 r.

w przedmiocie wywłaszczenia gruntu pod budowę ośrodka oporu bataljonowego dla obozu warownego Wilno.

Na zasadzie art. 575 i nast. ros. Zbioru praw cyw. (Zb. pr. Ces. Ros. t. X cz. I) oraz art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym (Dz. P. P. P. № 14 poz. 162) oraz rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76 poz. 602) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Na rzecz Skarbu Państwa pod budowę ośrodka oporu bataljonowego, dla obozu warownego Wilno ulega wywłaszczeniu przymusowemu obszar gruntu z majątku Puszkarnia położonego przy trakcie Połockim na piątym kilometrze od Wilna, stanowiący własność Zofji Krasowskiej o powierzchni 109632 m².

§ 2. Przejęcie gruntu, wymienionego w § 1, nastąpi natychmiast po dokonaniu opisu i wypłaceniu całkowitego wynagrodzenia obecnemu właścicielowi.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

366.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 14 kwietnia 1924 r.

o poborze pierwszej raty podatku majątkowego i przekazaniu czynności obliczenia tej raty komisjom szacunkowym.

Na mocy art. 1 ustęp 1 b) i art. 2 ustawy o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z d. 11 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z d. 9 kwietnia 1924 r. postanawiam co następuje:

Art. 1. Pierwsza rata podatku majątkowego, obliczona w myśl art. 31 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 94, poz. 746), winna być uiszczona w terminie od 10 czerwca do 10 lipca 1924 r.

Art. 2. Zaliczki uiszczone na poczet podatku majątkowego nie będą zarachowane na pierwszą ratę tegoż podatku (art. 1 nin. rozp.) lecz będą uwzględnione w terminach późniejszych.

Art. 3. Czynności władz podatkowych I instancji, dotyczące obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego, a określone w art. art. 30, 31 i 32 powołanej ustawy o podatku majątkowym, przekazuje się komisjom i podkomisjom szacunkowym, ustanowionym w myśl art. art. 13, 15 i 16 powołanej ustawy o podatku majątkowym.

Art. 4. W wypadkach dostrzeżenia niedokładności w zeznaniach, komisja szacunkowa (podkomisja, przewodniczący) na zasadzie postanowień art. 30 powołanej ustawy o podatku majątkowym zażąda od płatników wyjaśnień i uzupełnień.

O ile płatnik na wezwanie komisji szacunkowej (podkomisji, przewodniczącego) nie dostarczy w wyznaczonym mu terminie żądanych i dostatecznych wyjaśnień względnie uzupełnień, wówczas komisja szacunkowa sprostuje zeznania na podstawie danych, jakimi rozporządza.

Art. 5. Przy ustalaniu podstawy obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego od posiadłości gruntowych, winna komisja szacunkowa, odracząc szczegółowe zbadanie procentu zniszczenia majątku wskutek wojny (art. 8 powołanej ustawy o podatku majątkowym) aż do czasu skutecznego ostatecznego wymiaru podatku, stwierdzić, czy procent zniszczenia przekracza 20% majątku, a w wypadku twierdzącym obniżyć narazie szacunek takiego majątku o 20%.

Art. 6. Odwołania od obliczenia pierwszej raty podatku majątkowego, dokonane przez komisję szacunkową, rozstrzyga właściwa izba skarbowa.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu *W. Grabski*

367.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 kwietnia 1924 roku

w sprawie uzupełnienia i zmiany niektórych postanowień zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego.

Na zasadzie art. 1 punkt 8 i art. 2 ustawy o prawie Skarbu Państwa i reformie walutowej z dnia 11 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1924 r. stanowią co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. w przedmiocie systemu monetarnego (Dz. U. R. P. № 7, poz. 65) wprowadzone zostają zmiany i uzupełnienia jak poniżej:

- a) Art. 3 punkt 2 otrzymuje brzmienie następujące: „srebrne: po pięć złotych, po dwa złote i po jednym złotym”.
- b) Art. 3 punkt 3 otrzymuje brzmienie następujące: „nikłowe: po pięćdziesiąt groszy, po dwadzieścia groszy i po dziesięć groszy”.
- c) Art. 5 otrzymuje brzmienie następujące: „Monety srebrne wybijane będą ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi siedemset pięćdziesiąt części srebra i dwieście pięćdziesiąt części miedzi.

Waga monet po pięć złotych wynosi dwadzieścia pięć gramów—średnica—trzydzieści siedem milimetrów. Waga monet po dwa złote wynosi dziesięć gramów—średnica—dwadzieścia siedem milimetrów. Waga mo-

net po jednym złotym wynosi pięć gramów—średnica—dwadzieścia trzy milimetry”.

- d) Zdanie pierwsze art. 6 otrzymuje brzmienie następujące: „Monety nikłowe wybijane będą z czystego niklu. Waga monet po pięćdziesiąt groszy wynosi pięć gramów—średnica—dwadzieścia trzy milimetry”.
- e) Art. 8 otrzymuje brzmienie następujące: „Przy wybijaniu monet złotych i srebrnych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w artykułach 4 i 5 niniejszego rozporządzenia co do wagi i próby nie mogą przekraczać dla monet złotych: co do próby—dwóch tysięcznych części, co do wagi—dla monet po sto złotych i po pięćdziesiąt złotych—jednej tysięcznej części ich wagi, dla monet po dwadzieścia złotych i po dziesięć złotych—dwóch tysięcznych części ich wagi; dla monet srebrnych: co do próby—dla monet po pięć złotych dwóch tysięcznych części, dla monet po dwa złote i po jednym złotym—trzech tysięcznych części co do wagi—dla monet po pięć złotych trzech tysięcznych części ich wagi, dla monet po dwa złote i po jednym złotym—pięciu tysięcznych części ich wagi.
Minister Skarbu określi dopuszczalne przy wybijaniu monet nikłowych i bronzowych odchylenia w obie strony od norm, wskazanych w art. art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia”.
- f) Ustęp 1 art. 9 otrzymuje brzmienie następujące: „Monety, wypuszczone na podstawie niniejszego rozporządzenia, są środkami płatniczymi, mającymi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę: monety złote bez ograniczenia kwoty, monety srebrne do kwoty stu złotych przy każdej wypłacie, monety nikłowe i bronzowe oraz monety wypuszczone na mocy art. 14 łącznie do kwoty dziesięciu złotych przy każdej wypłacie”.
- g) Art. 10 otrzymuje brzmienie następujące: „Państwo wybija monety złote w miarę potrzeby, bez ograniczeń co do kwoty, monety srebrne do kwoty ośmiu złotych na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie monety nikłowe i bronzowe oraz monety wypuszczone na mocy art. 14 do kwoty czterech złotych na każdego mieszkańca Rzeczypospolitej Polskiej”.
- h) W ustępie 1 art. 13 skreśla się słowa: „i po pół złotego” w związku z czym po słowach „po dwa złote” dodaje się „i”.
- i) Po art. 13 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. wstawia się z kolejnym numerem 14 artykuł treści następującej: „Aż do odwołania rozporządzeniem Ministra Skarbu, wzamian monet po pięć groszy i po dwa grosze z brązu monetarnego, wybijane będą monety po pięć groszy i po dwa grosze ze stopu, zawierającego na tysiąc części ogólnej wagi sześćset części miedzi, trzysta dziewięćdziesiąt pięć części cynku i pięć części cyny. Ogólna wartość nominalna tych monet, znaj-